

Maandag 16 november

'Leer een kind van jongs af aan de juiste weg...' (Spr. 22:6)(NVB).

Te perfect is ook niet goed (1).

Heb jij een kind dat alles perfect wil doen? Hij is pas tevreden op school als hij minstens een acht heeft. Zesjes deprimeren hem. Gedreven door zijn eigen onmogelijke maatstaven voelt hij zich nooit goed genoeg. Ouder, hoe herken je een perfectionist in de dop en hoe ga je daarmee om? 1) Hij functioneert boven zijn kunnen op jacht naar perfecte resultaten en wordt zo ten onrechte getypeerd als jonge workaholic. 2) Hij functioneert onder zijn kunnen om de pijn van verwacht falen te vermijden en wordt zo ten onrechte getypeerd als lui. 3) Hij vermijdt sociaal contact zodat anderen zijn onvolmaaktheden niet kunnen ontdekken. 4) Als hij goed scoort voor een opdracht, kan hij er niet van genieten uit angst dat het de volgende keer niét lukt. 5) Uit angst om te falen aarzelt hij nieuwe dingen uit te proberen. 6) Hij focust teveel op zijn fouten. 7) Hij stelt uit, presteert onder de maat, maakt werk niet af of stopt voortijdig om falen te voorkomen. 8) Hij zal er alles doen om kritiek van anderen te vermijden. Zo zal hij soms liegen, zich verdedigen, uitvluchten verzinnen of de schuld bij anderen leggen. 9) Hij is vaak bezorgd en angstig, het ergste verwachtend. 10) Hij kan gevoelig zijn voor fysieke klachten als hoofdpijn, maagpijn, moeheid, eetproblemen, enz.

Kinderen weten niet automatisch hoe ze zich moeten gedragen. Zonder jouw hulp kan hun perfectionisme toenemen en hen gaan beheersen waardoor de kwaliteit van hun leven afneemt. Ouder, jij bent door God geroepen en gemachtigd om 'een kind van jongs af aan de juiste weg te leren, en het zal er niet van afwijken wanneer het oud geworden is.' God belooft: 'Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en hij... zal u wijsheid geven' (Jak. 1:5). Praat er met God over. Hij heeft weet van het ouderschap!

Dinsdag 17 november

'Leer een kind van jongs af aan de juiste weg...' (Spr. 22:6)(NVB).

Te perfect is ook niet goed (2).

De woorden 'de juiste weg' betekenen: de weg die het best past bij het unieke van je kind, bij zijn talenten en zijn van God gekregen persoonlijkheid. Perfectionisme schendt dit karakteristieke; het moedigt je kind aan te zijn zoals hij niet bedoeld is, alles om maar goedkeuring te verkrijgen. Wat kun je doen om je kind te helpen dit te overwinnen?

1) Overtuig hem ervan dat hij waardevol is voor God en voor jou om wie hij is, en niet om wat hij doet. 2) Help hem te begrijpen dat het onmogelijk is elke opdracht foutloos te maken. Leer hem fouten te zien als kansen om te experimenteren, om persoonlijke waarden helder te krijgen, om vaardigheden aan te leren en te verbeteren, om te denken en beslissingen te nemen. 3) Deel je eigen fouten en verkeerde beslissingen met hem. Praat over jouw zwakke punten en hoe jij erdoor gegroeid bent. 4) Leg uit dat perfectionisten een tunnelvisie ontwikkelen, wat automatisch leidt tot beperkte en beperkende opties voor probleemoplossingen. Leg uit dat er meer dan één manier is om een probleem op te lossen, een project te organiseren en dingen gedaan te krijgen. Bespreek een aantal van die andere manieren als een middel om hun waarnemingen te verruimen en meer flexibiliteit in hun leven te introduceren. 5) Juich de poging toe en niet alleen het resultaat. Prijs ook wat niet gerelateerd is aan prestaties, zoals ruimhartigheid, eerlijkheid en vriendelijkheid.

6) Verminder de druk. Heeft hij echt al die extra vakken nodig? Moet hij echt meedoen aan elke buitenschoolse activiteit? Perfectionisme is 'teveel van het goede'. Het begint al vroeg en een kind groeit er niet automatisch overheen. Als jij je kind helpt het systematisch te verminderen, zul je de kwaliteit van zijn leven verbeteren.

Woensdag 18 november

'... wees standvastig...' (1 Kor. 15:58)(NBV).

Denk je erover om te stoppen? Niet doen!

Georg Friedrich Händel was een muzikaal wonderkind. Op zijn 21ste was hij een virtuoos op de piano. Toen hij ging componeren, werd hij direct befaamd en werd al snel aangesteld als concertmeester bij de keurvorst van Hannover (de latere koning George I van Engeland). Toen Händel naar Engeland verhuisde, groeide zijn faam. Tegen de tijd dat hij veertig was, was hij wereldberoemd. Maar ondanks zijn roem en talent had hij ook met aanzienlijke tegenslag te maken. De rivaliteit met Engelse componisten was hevig. Publiek was grillig. Soms kwam er niemand opdagen bij zijn optredens. Hij was het slachtoffer van een veranderende politieke wind. Verschillende keren zat hij bijna aan de grond. Zijn problemen werden nog verergerd door een falende gezondheid. Hij kreeg een beroerte waardoor zijn rechterarm verlamd raakte en hij vier vingers van zijn rechterhand niet meer kon gebruiken. Hoewel hij herstelde, raakte hij er wel depressief van. Op zijn zesenvijftigste besloot Händel dat het eindelijk tijd werd om te stoppen. Ontmoedigd, armzalig en in de schulden was hij er bijna zeker van dat hij in een schuldengevangenis zou belanden. Daarom gaf hij op 8 april in 1741 wat naar idee zijn afscheidsconcert was. Teleurgesteld en vol zelfmedelijden gaf hij op. Maar datzelfde jaar gebeurde er iets ongelooflijks. Een rijke vriend, Charles Jennings, bemoedigde Händel door bij hem langs te gaan met een libretto gebaseerd op het leven van Christus. Het werk intrigeerde Händel en hij begon te schrijven. Onmiddellijk stroomde de inspiratie. Drie weken lang schreef hij bijna non-stop. Toen was hij nog twee dagen bezig aan de orkestraties. In 24 dagen had hij het 260 bladzijden tellende manuscript van de Messiah geschreven. Denk je erover om te stoppen? Doe het niet! Wees standvastig!

Donderdag 19 november

'... dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God...' (Efez. 2:8)(NBV).

Je kunt jezelf niet redden!

Wanneer een reddingsbrigadier jou probeert te redden, is het niet de bedoeling dat jij hem probeert te helpen. Dit lijkt aanvankelijk geen probleem; we moedigen mensen immers meestal aan zichzelf te helpen. Maar wanneer je in diep water wild met je armen zwaait, word je al gauw moe en zink je sneller, bovendien trek je anderen mee. Daarom zal een reddingsbrigadier je zeggen dat jij niets meer moet doen en hem moet vertrouwen. Weet dit wel: God heeft je hulp niet nodig om jou te redden!

De Bijbel zegt: 'Hij nam onze zonden en heeft ons met Christus levend gemaakt. Hij deed dit in zijn eentje, zonder hulp van ons. Het enige wat wij doen is op hem vertrouwen. Het is Gods geschenk van begin tot eind. Wij spelen de hoofdrol niet. Deden we dat wel, dan zouden we lopen opscheppen dat wij alles zelf hadden gedaan' (zie Efez. 2:4-9). Toen Nicodemus bij Jezus kwam om over verlossing te praten, dacht hij dat Jezus hem zou vertellen dat hij zich moest houden aan bepaalde godsdienstige leerstellingen en oefeningen. Wat deze vooraanstaande leider niet inzag, is de allesomvattende aard van

verlossing, namelijk dat we Gods aanvaarding niet kunnen verdienen. Hij is niet onder de indruk van onze goede werken. In zijn ogen zijn onze beste pogingen 'als een bezoedeld kleed' (zie Jes. 64:6). Een vernederende gedachte! Robert Lowry schreef: 'Niets kan voor zonde boeten, alleen het bloed van Jezus. Niets goeds dat ik heb gedaan, alleen het bloed van Jezus. Hoe kostbaar is de stroom die me wit maakt als sneeuw. Er is geen andere fontein; alleen het bloed van Jezus.' Paulus heeft het over genade die niets kost (zie Rom. 3:24) en hij biedt je die vandaag aan. Accepteer je het?

Vrijdag 20 november

'Ik ga dat... eens van dichtbij bekijken' (Exod. 3:3)(NBV).

Dichtbij God om naar hem te luisteren.

Mozes was bezig met zijn normale bezigheden als herder toen hij een brandende struik zag. Op zich niets nieuws, die zag hij wel vaker. Alleen stond deze keer de struik in brand vanwege Gods aanwezigheid. Dat moet ik eens van dichtbij gaan bekijken, dacht Mozes. Op dat moment hing alles af van zijn bereidheid om zijn dagelijkse routine te onderbreken en tijd voor God te maken. Hij had tegen zichzelf kunnen zeggen dat hij het te druk had en gewoon verder kunnen gaan. Maar dan was hij zijn roeping misgelopen en de reden voor zijn bestaan. Dan had hij God niet beter leren kennen en geen grote dingen gedaan. Maar dat zei hij niet en hij ging het van dichtbij bekijken. God wilde een nieuwe natie oprichten met Mozes als leider. De timing leek vreemd. Dat is vaak zo bij God. Veertig jaar daarvoor was Mozes nog in de kracht van zijn leven, het product van het beste onderwijssysteem in de wereld. Hij had belangrijke contacten en hoge verwachtingen. Nu was hij een niemand, een gewone herder in een verlaten woestijn, verworpen door zijn volk, voortvluchtig bovendien. 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan,' (Exod. 3:11) vroeg Mozes aan God. 'Niemand kent me. Ik ben geen goed spreker en mijn cv is ook niet al te best.' God zei: 'Ik weet van je verleden en het doet er niet toe. Jouw fouten en onvolmaaktheden zijn niet langer de ultieme waarheid over jou. Jij bent wie je bent, maar je bent nog niet wie je zult zijn, want ik zal met je zijn.'

Heb jij richting nodig voor je leven? Verminder dan even van tempo, kom wat dichterbij en luister naar God. Wat hij je te zeggen heeft, is belangrijker dan al het andere wat je zult horen.

Zaterdag 21 november

'Zij allen zijn in geloof gestorven' (Hebr. 11:13)(NBV).

Leven volgens de 'geloofsregel'.

'Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was zagen ze geen werkelijkheid worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet' (Hebr. 11:13). Geloofsmensen leven in afwachting van wat God beloofd heeft, of ze de vervulling ervan ooit ervaren of niet. Hoe kun je nu geloven in een belofte die je niet vervuld ziet? Mensen als Abraham zagen de uiteindelijke vervulling van Gods belofte niet tijdens hun leven, maar stierven toch in geloof. God vertrouwen betekent vertrouwen op zijn woord, zelfs als niet zichtbaar aantoonbaar is dat wat hij zegt, gaat uitkomen. Zelfs op je sterfbed vertrouwd je hem, al is het nog altijd niet gebeurd. Dat is leven in geloof. De woorden 'in geloof' in dit Schriftgedeelte verschillen van de woorden die worden gebruikt in de verzen waarin staat 'door geloof'. De woorden 'in geloof' betekenen feitelijk 'volgens het geloof'. Deze mensen leefden aan de hand van de 'geloofsregel'. Geloof was het leidende principe in hun leven.

Als ze het graf ingingen zonder Gods beloften vervuld te zien, dan stierven ze nog met de woorden 'en toch heeft God de waarheid gezegd' op hun lippen. Zij wisten dat de vervulling zou komen en leefden in afwachting daarvan. Dat is wat God vandaag van jou vraagt. Hij wil dat jij zó wandelt met hem, in afwachting van zijn beloften, ook al lijkt alles zich daartegen te keren. Het betekent ook dat je de omstandigheden niet manipuleert om God 'een handje te helpen', zoals Sara deed toen zij Ismaël liet komen. Het betekent God vertrouwen dat hij het op zijn manier zal doen, op zijn tijd en tot zijn eer.

Zondag 22 november

'Onthoud het goed niet aan wie het toekomt' (Spr. 3:27)(NBG).

Goed doen.

Dan Clark vertelt over een herinnering uit zijn tienerjaren. Samen met zijn vader stond hij een keer in de rij om kaartjes te kopen voor het circus. Vlak vóór hen stond een arm gezin. De ouders stonden hand in hand. Ze hadden acht kinderen, zo op het oog allemaal onder de twaalf. Hij kon wel merken dat het circus iets nieuws voor hen was. De man achter de kassa vroeg hoeveel kaartjes ze wilden. Trots zei de man: 'Ik wil graag acht kinderkaartjes en twee kaartjes voor volwassenen.' Toen de man de prijs hoorde, liet zijn vrouw de hand van haar man los en liet haar hoofd hangen. De man schoof wat dicht naar het loket toe en vroeg: 'Hoeveel zei u?' Opnieuw werd de prijs genoemd. De man had het geld niet. Zoveel was wel duidelijk. Hij keek verslagen. Clark zegt dat zijn vader dit allemaal zat aan te kijken, zijn hand in zijn zak stak, er een biljet van twintig pond uittrok en het op de grond liet vallen. Toen bukte hij, raapte het op, tikte de man op de schouder en zei: 'Neemt u me niet kwalijk, ik denk dat dit van u is.' De man wist precies wat er speelde. Hij keek Clarks vader recht in de ogen, greep zijn hand, schudde die en antwoordde met tranen in zijn ogen: 'Dank u wel, meneer, dank u wel. Dit betekent ontzettend veel voor mij en mijn gezin.' Clark en zijn vader gingen terug naar de auto en reden naar huis. Zij hadden die avond niet genoeg geld meer op zak om naar het circus te gaan, maar dat gaf niet. Ze hadden een heel gezin gezegend, en het was iets dat beide families nooit meer zouden vergeten. 'Goed doen' noem je dat.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.uch.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2009. All rights reserved.*

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.